

ROZPORZĄDZENIE—MINISTRA SKARBU

z dnia 9 kwietnia 1937 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast.

Na podstawie art. 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast w brzmieniu, ustalonym obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 22 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 107) zarządzam co następuje:

§ 1. Za większe miasta w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast w brzmieniu, ustalonym obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 22 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 107), które w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego zwane będzie rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast — uważa się miasta, które liczą ponad 25.000 ludności.

Rady miejskie powołują w większych miastach na wniosek Zarządu Miejskiego komitety rozbudowy, według następujących zasad:

1) Komitet Rozbudowy składa się poza przewodniczącym:

w miastach z ludnością:

do 50.000	z 4 członków
" 75.000	" 6 "
" 250.000	" 8 "
ponad 250.000	" 10 "

2) Rada miejska na wniosek zarządu miejskiego powołuje połowę członków komitetu rozbudowy spośród członków zarządu miasta i rady miejskiej oraz połowę spośród mieszkańców miasta, obeznanych ze sprawą rozbudowy miast, a mianowicie fachowców urbanistów, architektów, ekonomistów oraz spośród kandydatów, przedstawionych zarządowi miejskiemu przez Izby Przemysłowo-Handlowe, związki rewizyjne spółdzielni mieszkaniowych i mieszkaniowo-budowlanych, organizacje zawodowe pracownicze i robotnicze i związki właścicieli nieruchomości miejskich.

Komitetowi rozbudowy przewodniczy z urzędu prezydent miasta (burmistrz) lub jego zastępca.

Regulamin komitetu rozbudowy uchwała rada miejska. Regulamin ten powinien, między innymi, szczegółowo określać zakres działania komitetu rozbudowy.

Komitet rozbudowy obowiązany jest co najmniej dwa razy do roku składać radzie miejskiej sprawozdanie ze swej działalności.

§ 2. Za inne sprawy, związane z kwestią mieszkaniową, w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, uznane być może przez radę miejską opracowywanie zasad:

- 1) gospodarki terenowo-budowlanej miast,
- 2) nabywania, użytkowania i parcelacji miejskich gruntów budowlanych,
- 3) użytkowania miejskich domów mieszkalnych,
- 4) nadzoru nad sposobem użytkowania mieszkań przez osoby i instytucje, którym została udzielona pomoc kredytowa i terenowa,
- 5) wykonywania remontów w zastępstwie właścicieli nieruchomości, zgodnie z art. 4 p. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast.

§ 3. Za spółdzielnie mieszkaniowe, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, uważa się takie spółdzielnie dla budowy domów mieszkalnych, których majątek pozostaje ich własnością, członkowie zaś korzystają jedynie z mieszkań w charakterze lokatorów. Za spółdzielnie mieszkaniowo-budowlane uważa się takie spółdzielnie, które budują domy mieszkalne dla członków z prawem przepisania na nich tytułu własności poszczególnych domów lub mieszkań.

Spółdzielnie mieszkaniowe i mieszkaniowo-budowlane mogą korzystać z kredytów, przewidzianych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, o ile należą do Związku Spółdzielni i Zrzeszeń Pracowniczych Rzeczypospolitej Polskiej.

Jeżeli spółdzielnia wystąpi z wyżej wymienionego Związku lub zostanie wykluczona ze Związku i nie zostanie ponownie przyjęta w ciągu 6 miesięcy, jak również w razie skonstatowania, że działalność spółdzielni jest sprzeczna z jej statutem, — dalsze wypłaty kredytów dla spółdzielni automatycznie ustają. W wypadkach tych nie będą stosowane do kredytów, wypłaconych już takiej spółdzielni lub skonwertowanych, świadczenia Państwowego Funduszu Budowlanego, o których mowa w art. 11 pkt 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast.

§ 4. Jeżeli do wykończenia robót, określonych w art. 8 ust. 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, ma być przyznany lub wyjednany właścicielowi nieruchomości kredyt z Państwowego Funduszu Budowlanego, — wówczas zarząd miejski lub komitet rozbudowy powinien przed wystąpieniem do rady miejskiej o wywłaszczenie przedłożyć Bankowi Gospodarstwa Krajowego, jako instytucji finansującej, wniosek o udzielenie właścicielowi nieruchomości kredytu w ramach wyznaczonego dla danego miasta kontyngentu oraz zgodnie z postanowieniami art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast.

§ 5. Do ogólnych potrzeb gminy miejskiej lub innych związków samorządowych w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast zaliczone będą: ulice, place, zieleńce, parki, place sportowe, cmentarze, jako też szkoły publiczne, muzea, biblioteki, szpitale i przytułki.

Minister Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, może na wniosek gminy miejskiej lub związku samorządowego zaliczyć do ogólnych potrzeb inne, nie wymienione powyżej cele, których realizowanie nie przynosi jednak dochodu.

§ 6. Wniosek o odstąpienie gminie miejskiej bądź innemu związkowi samorządowemu gruntów i zabudowań państwowych, przeznaczonych w planie zabudowania albo na cele ogólne gminy miejskiej lub innego związku samorządowego, wyszczególnione w § 4 rozporządzenia niniejszego, albo na cele budowlano-mieszkaniowe, musi być powzięty przez radę miejską lub przez organ stanowiący interesowanego związku samorządowego i zatwierdzony przez właściwą władzę nadzorczą tegoż związku.

Do wniosku powinny być dołączone:

1) odbitka zatwierdzonego lub prawomocnego planu zabudowania, obejmującego grunty, które zamierza przejąć gmina miejska lub inny związek samorządowy;

2) plan pomiarowy gruntów w skali nie mniejszej od 1 : 2.880, wykonany zgodnie z przepisem art. 9 ustawy o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 46, poz. 454) wraz z rejestrem pomiarowym, zawierającym oddzielnie powierzchnie gruntów, przeznaczonych w planie zabudowania na cele ogólne miasta lub innego związku samorządowego, a oddzielnie na cele budowlano-mieszkaniowe;

3) plan finansowania zamierzeń inwestycyjnych miasta lub innego związku samorządowego na tych gruntach.

Właściwy wojewoda (Komisarz rządu na m. st. Warszawę) przesyła do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wymienione wyżej dokumenty wraz ze swoją opinią oraz dołącza doń:

- 1) protokół zbędności gruntów i zabudowań dla potrzeb państwowych;
- 2) protokół oszacowania gruntów i zabudowań, które według wniosku, określonego w ust. 1 paragrafu niniejszego, mają przejść bezpłatnie na rzecz gminy miejskiej lub innego związku samorządowego, oraz gruntów i zabudowań, które mają być odstąpione za wynagrodzeniem; protokół oszacowania powinien być sporządzony w ciągu ostatnich 6 miesięcy przed uchwaleniem wspomnianego wyżej wniosku.

Dla ustalenia ceny szacunkowej oraz stwierdzenia zbędności dla potrzeb Państwa gruntów i zabudowań, wymienionych w paragrafie niniejszym, będą powoływane przez Ministra Spraw Wewnętrznych komisje szacunkowe i komisje dla stwierdzenia zbędności tych nieruchomości; przepis niniejszy oraz pkt 2 ustępu poprzedniego nie stosują się do gruntów, określonych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast.

Nie wymaga się stwierdzenia zbędności gruntów wówczas, gdy zatwierdzony lub prawomocny plan zabudowania przeznaczającego teren państwowy na komunalne arterie lub place komunikacyjne i gdy od dnia zatwierdzenia tego planu do dnia powzięcia przez radę miejską wniosku o przekazaniu gruntu upłynęło co najmniej pięć lat.

§ 7. W skład komisji szacunkowej wchodzi przedstawiciele:

- 1) wojewody (Komisarza rządu na m. st. Warszawę) — jako przewodniczący,
- 2) izby kontroli,
- 3) izby skarbowej,
- 4) Dyrekcji Lasów Państwowych, jeżeli szacunek dotyczy przekazywanych gruntów z państwowego gospodarstwa leśnego,
- 5) Banku Gospodarstwa Krajowego,
- 6) interesowanego związku samorządowego.

W skład komisji, orzekającej o zbędności nieruchomości dla potrzeb Państwa wchodzi: przedstawiciel wojewody (Komisarza rządu na m. st. Warszawę), jako przewodniczący, oraz przedstawiciele wszystkich działów administracji państwowej, nie zespolonych z administracją ogólną.

§ 8. Grunty państwowe, przeznaczone na cele budowlano-mieszkańowe, będą odstępowane gminom miejskim drogą sprzedaży lub na prawie zabudowy.

Przy ustalaniu ceny sprzedażnej lub czynszu, opłacanego z tytułu prawa zabudowy, przyjęta będzie za podstawę cena szacunkowa od-

stępowanych gruntów, ustalona przez komisję szacunkową.

Od ceny tej mogą być przyznawane ulgi, zależnie od rozmiaru potrzeb terenowo-budowlanych i mieszkaniowych na terenie danego związku samorządowego oraz od rodzaju i przeznaczenia mieszkań w budynkach, mających powstać na danych gruntach.

Zasady stosowania ulg w myśl poprzedniego ustępu ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 9. Przelew prawa własności gruntów i zabudowań państwowych na cele, wymienione w art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, i ustanowienie prawa zabudowy następuje na zasadzie umów, zawieranych w imieniu Skarbu Państwa z interesowanymi związkami samorządowymi.

Na przelew prawa własności i na ustanowienie prawa zabudowy zezwala Minister Skarbu, określając w szczegółowym pełnomocnictwie warunki sprzedaży lub dzierżawy na prawie zabudowy.

Minister Skarbu może upoważnić Bank Gospodarstwa Krajowego do zawierania i odstępowania w imieniu Skarbu Państwa od umów, wymienionych w ust. 1 paragrafu niniejszego, co do gruntów państwowych, przekazanych Bankowi w administrację i do sprzedaży na cele mieszkaniowo-budowlane, na podstawie § 19 pkt 2 rozporządzenia niniejszego.

§ 10. Poza wpływami na Państwowy Fundusz Budowlany, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast — pobierane będą na rachunek Państwowego Funduszu Budowlanego spłaty pożyczek, udzielonych przed wejściem w życie wymienionego rozporządzenia o rozbudowie miast z funduszy Skarbu Państwa na cele budowlano-mieszkańowe, a także odsetki, płatne od tych pożyczek.

§ 11. Pożyczki, wymienione w art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, udzielane będą przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz te instytucje finansowe, którym zastępczo, za zezwoleniem Ministra Skarbu, Bank Gospodarstwa Krajowego powyższą czynność powierzy.

§ 12. Wnioski właściwych zarządów miejskich, o których mowa w art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, powinny opiewać na całkowite sumy kredytu, który ma być przez zarząd miejski przyznany na zupełne wykończenie budowli, i nie mogą przekraczać kosztów części budowy, pozostałej do wykończenia w chwili zbadania bu-

dowy przez zarząd miejski lub też komitet rozbudowy z upoważnienia zarządu miejskiego, celem postawienia wniosku do Banku Gospodarstwa Krajowego o udzielenie kredytu budowlanego.

Termin wykorzystania przez miasto przypadającego na nie kontyngentu kredytów budowlanych ustala się na sześć miesięcy, licząc od daty zawiadomienia miasta o wyznaczonym kontyngencie.

Pożyczki budowlane mogą być udzielane również na podstawie wniosku komitetu rozbudowy, upoważnionego do tych czynności przez radę miejską.

Podania o pożyczki budowlane w miejscowościach klimatyczno-uzdrowiskowych, położonych na terenie gmin wiejskich, powinny być opiniowane przez komisje klimatyczne tych miejscowości lub przez zarządy gminne, jeżeli komisja klimatyczna nie została powołana.

Wzór wniosku zarządów miejskich i komitetów rozbudowy o przyznanie pożyczek budowlanych i innych pożyczek z Państwowego Funduszu Budowlanego — ustala Bank Gospodarstwa Krajowego.

§ 13. Przy podziale kontyngentów budowlanych pierwszeństwo mieć będą budujący małe mieszkania, a w dalszej kolejności — ci budujący, którzy w stosunku do całkowitych kosztów budowy będą potrzebowali najmniejszej pomocy kredytowej.

Za „małe mieszkania” w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się mieszkania średnio wyposażone, posiadające nie więcej niż 4 izby, włączając w to kuchnię, przy czym powierzchnia użytkowa takiego mieszkania nie powinna przekraczać 80 m. kw.

Bank Gospodarstwa Krajowego może kredytem, wskazany we wnioskach zarządów miejskich lub komitetów rozbudowy, obniżyć lub kredytem odmówić z uwagi na przeszkody natury technicznej lub prawnej. Z chwilą wydania norm elementów budowlanych udzielenie kredytu budowlanego może być uzależnione od zastosowania się budujących do powyższych norm.

§ 14. Za podstawę do określenia wysokości kredytu i wyliczenia zużycia go na budowę Bank Gospodarstwa Krajowego przyjmuje tylko bezpośrednie koszty budowy, tj. bez kosztów pośrednich, jak: sporządzenie i zatwierdzenie planów, wynagrodzenie kierownictwa budowy, koszty inwestycji terenowych, rejentalne, hipoteczne i inne.

§ 15. Za domy robotnicze w rozumieniu art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast uważa się domy skromnie wyposażone, o znormalizowanych

w miarę możliwości elementach budowy, zawierające mieszkania jedno i dwuizbowe o powierzchni użytkowej, nie przekraczającej 42 m. kw.

Wysokość kredytów oraz sposób finansowania budowy domów robotniczych ustala co roku Minister Skarbu.

§ 16. Pożyczki budowlane krótkoterminowe udzielane będą na podkład weksli, zabezpieczonych wpisem kaucyjnym na pierwszym miejscu hipotecznym odnośnych nieruchomości, w wyjątkowych tylko wypadkach za innym zabezpieczeniem, przez Bank Gospodarstwa Krajowego ustalonym.

Pierwsza rata przyznanej pożyczki może być wypłacona po wykonaniu warunków, określonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Dalsze wypłaty przyznanej na budowę pożyczki dokonywane będą w terminach według uznania Banku Gospodarstwa Krajowego i w miarę wymaganego przez Bank postępu robót, który kontrolować będzie według swego uznania Bank Gospodarstwa Krajowego przez swoich rzeczoznawców. Na żądanie Banku powinny być mu przedstawione przez budującego rachunki, pokwitowane przez dostawców lub przedsiębiorców, prowadzących budowę, i potwierdzone przez zarząd miejski lub komitet rozbudowy.

Kontrolowanie przez Bank Gospodarstwa Krajowego postępu budowy nie uchyla obowiązku stałej kontroli zarządu miejskiego lub komitetu rozbudowy, a w miejscowościach klimatyczno-uzdrowiskowych, położonych na terenie gmin wiejskich, — komisji klimatycznej lub zarządu gminy nad należytym zużyciem kredytu na budowę i zawiadomiania Banku o wypadkach niecelowego zużycia, jak również czuwania nad sposobem użytkowania mieszkań przez osoby i instytucje, którym udzielona została pomoc kredytowa lub terenowa.

Bank powinien zawiadomić zarząd miejski albo zarząd gminy lub komisję klimatyczną o kredytach przyznanych i wypłacanych.

W przypadku stwierdzonego przez Bank Gospodarstwa Krajowego użycia kredytu lub jego części na inne cele niż na budowę, na wykonanie której został udzielony, oraz w przypadku użycia budynku, na budowę którego kredyt został udzielony, w całości lub częściowo na cele niemieszkalne, jak: biura, sklepy, lecznice, szkoły itp., — Bankowi służy prawo natychmiastowego wypowiedzenia kredytu z terminem 3-miesięcznym i ściągnięcia od dłużnika całej wypłaconej sumy wraz z odsetkami w najwyższej prawnie dopuszczalnej wysokości, liczonymi od chwili wypłaty pożyczki.

§ 17. Pożyczka krótkoterminowa udzielona na budowę domów ogniotrwałych powinna być

po ukończeniu budowy bądź spłacona w terminie przez Bank Gospodarstwa Krajowego oznaczonym, bądź w razie istnienia warunków, określonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast i rozporządzenia niniejszego, skonwertowana w całości lub części na pożyczkę amortyzacyjną złotych w złocie.

Pożyczki amortyzacyjne na budowie nie obciążone innymi długami, wzniesione na gruntach, stanowiących własność dłużnika, oraz czyniące zadość wymaganiom statutu Banku Gospodarstwa Krajowego — będą udzielane bądź w listach zastawnych i obligacjach budowlanych Banku Gospodarstwa Krajowego, bądź w formie długoterminowych pożyczek w gotówce, które mogą stanowić podkład dla przyszłych emisji listów zastawnych lub obligacji budowlanych tego banku, przy czym pożyczki w listach zastawnych muszą się mieścić w 50% szacunku, przyjętego przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Okres amortyzacji tych pożyczek ustala Bank Gospodarstwa Krajowego w zależności od wysokości pożyczki, trwałości i dochodowości wykonanej budowy. Ustalone przez Bank Gospodarstwa Krajowego plany umorzenia pożyczek długoterminowych podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu. Dłużnikowi nie będzie służyło prawo przenoszenia niespłaconych części pożyczek do nowych okresów umorzenia.

Pożyczki krótkoterminowe udzielone na nieruchomości, obciążone innymi długami, na budowę domów drewnianych i na tych domach zabezpieczone, jak również całość lub część pożyczek krótkoterminowych, które nie mogą być, w myśl wymagań Banku Gospodarstwa Krajowego, skonwertowane na pożyczki długoterminowe, podlegają rozłożeniu na kredyt gotówkowo-amortyzacyjny, który nie będzie mógł stanowić podkładu dla przyszłych emisji Banku Gospodarstwa Krajowego.

Okres amortyzacji tych pożyczek ustalać będzie Bank Gospodarstwa Krajowego, stosując do nich takie okresy spłat, jakie przyjęte będą dla pożyczek długoterminowych, wymienionych w ust. 2 paragrafu niniejszego.

Pożyczki udzielone na budowę domów drewnianych, lecz zabezpieczone na domach ogniotrwałych, znajdujących się na tych samych lub innych nieruchomościach, położonych na terenie tego samego miasta, mogą być skonwertowane w myśl przepisów ust. 2 i 3 paragrafu niniejszego.

Gwarancja miast i Skarbu Państwa, o której mowa w art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, dotyczy krótkoterminowych pożyczek budowlanych oraz terminowej spłaty rat od długoterminowych pożyczek, udzielonych w gotówce bądź w listach zastawnych i obligacjach, jak również pożyczek gotówkowo-amortyzacyjnych.

§ 18. Oprocentowanie pożyczek z Państwowego Funduszu Budowlanego będzie wynosiło:

a) przy kredycie krótkoterminowym oraz przy kredycie gotówkowo-amortyzacyjnym — stopę procentową, jaką łącznie z dodatkiem administracyjnym dla Banku Gospodarstwa Krajowego ustali Minister Skarbu;

b) przy kredycie w listach zastawnych i obligacjach budowlanych oprocentowanie będzie równe oprocentowaniu listów zastawnych i obligacji budowlanych Banku Gospodarstwa Krajowego; przy pożyczkach długoterminowych w gotówce, które mogą stanowić podkład dla przyszłych emisji tego Banku, — będzie równe oprocentowaniu, przyjętemu dla tego rodzaju pożyczek przez Bank Gospodarstwa Krajowego; w przypadkach w punkcie niniejszym wymienionych dłużnik pokrywa 3%, a gdy chodzi o konwersję pożyczek, które jako pożyczki krótkoterminowe zostały przyznane po dniu 18 kwietnia 1935 r., — dłużnik pokrywa 4%, gdy zaś chodzi o konwersję pożyczek, które jako pożyczki krótkoterminowe zostały przyznane po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, dłużnik opłaca oprocentowanie równe oprocentowaniu pożyczek krótkoterminowych, — przy czym pozostała część oprocentowania pokrywa za dłużnika Skarb Państwa z Państwowego Funduszu Budowlanego.

Bank Gospodarstwa Krajowego, konwertując pożyczki krótkoterminowe na długoterminowe w listach zastawnych i obligacjach, będzie przyjmował je od dłużników według wartości nominalnej, papiery wartościowe zaś skupione będą przez Państwowy Fundusz Budowlany po kursie giełdowym lub ustalonym przez Ministra Skarbu, przy czym różnica kursowa zostanie pokryta przez Skarb Państwa z Państwowego Funduszu Budowlanego.

Przy konwersji pożyczek krótkoterminowych na pożyczki długoterminowe w gotówce suma nominalna tych pożyczek równać się będzie sumie pożyczek krótkoterminowych. Gdyby Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie udzielonych pożyczek długoterminowych w gotówce emitował następnie listy zastawne albo obligacje budowlane, to papiery te przejmie Państwowy Fundusz Budowlany na pokrycie swych wierzytelności po kursie giełdowym lub ustalonym przez Ministra Skarbu, a różnicę kursową pokryje Państwowy Fundusz Budowlany.

Opłaty na rzecz instytucji finansowych, przewidziane w art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, obciążają dłużnika.

§ 19. Bank Gospodarstwa Krajowego poza czynnościami, wymienionymi w § 11 niniejszego rozporządzenia:

1) zakupuje dla Skarbu Państwa na podstawie pełnomocnictwa Ministra Skarbu, udzie-

łonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, ze środków Państwowego Funduszu Budowlanego grunty budowlane oraz udziela za zgodą Ministra Skarbu pożyczek na zakup gruntów budowlanych gminom miejskim i innym osobom prawnym pod budowę domów mieszkalnych,

2) przejmuje za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych w administrację państwowe grunty budowlane — w celu przygotowania ich pod zabudowę i do sprzedaży,

3) urządza i przygotowuje, w porozumieniu z odnośnym zarządem miejskim, pod zabudowę ze środków Państwowego Funduszu Budowlanego grunty, przeznaczone pod budowę domów mieszkalnych.

§ 20. Pożyczki, udzielane na urządzenie gruntów budowlanych, zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, — mogą być przyznawane do wysokości pełnych kosztów robót terenowych. Sposób udzielania i zabezpieczenia tych pożyczek ustali instrukcja, wydana przez Ministra Skarbu.

Po zakończeniu robót terenowych i zabezpieczeniu hipotecznym pożyczki te podlegają spłacie w formie gotówkowej amortyzacji.

Jeżeli pożyczka gotówkowo-amortyzacyjna została udzielona na urządzenie gruntów pod budowę domów robotniczych, określonych w § 15 rozporządzenia niniejszego, — Minister Skarbu może ustalić inną formę zabezpieczenia poza określoną w ust. 2 paragrafu niniejszego.

§ 21. Wysokość pożyczek na sporządzanie planów zabudowania miast i ich sfery interesów mieszkaniowych oraz miejscowości klimatyczno-uzdrowiskowych — nie może przekraczać 75% kosztów sporządzenia tych planów.

Minister Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, ustali warunki udzielania tych pożyczek.

§ 22. Przez straty i koszty, wymienione w art. 11 ust. 1 pkt 4 e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast rozumie się:

1) te sumy w kapitale i procentach, które w wyniku prowadzonej egzekucji przeciwko dłużnikom z tytułu udzielonych im kredytów z Państwowego Funduszu Budowlanego nie zostały ściągnięte, oraz wszelkie inne nie ściągnięte wydatki, związane z zabezpieczeniem i dochodzeniem tych pożyczek;

2) sumy, wymienione w pkt 1 paragrafu niniejszego, które w przypadkach, gdy prowadzenie egzekucji powiększyłoby tylko widoczne

straty, Minister Skarbu, na podstawie umotywowanego wniosku Banku Gospodarstwa Krajowego, uzna za nieściągalne.

§ 23. Świadczenia Państwowego Funduszu Budowlanego, przewidziane w art. 11 ust. 1 pkt 4 b) i c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast mają zastosowanie, zgodnie z art. 23 tegoż rozporządzenia, również do pożyczek, które przed wejściem w życie powyższego rozporządzenia zostały skonwertowane na pożyczki długoterminowe, przy czym świadczenia będą zastosowane od chwili wejścia w życie ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traca moc obowiązującą rozporządzenia:

1) Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 913),

2) Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 6 kwietnia 1928 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 476),

3) Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 15 października 1931 r. o zmianach w rozporządzeniu z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 735),

4) Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 marca 1933 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 220),

5) Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13 kwietnia 1935 r. o ustaleniu stopy procentowej pożyczek budowlanych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 221).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*